

Republika Hrvatska
Općinski sud u Vinkovcima
Trg bana Josipa Šokčevića 17
Vinkovci

Z A P I S N I K

s rasprave kod Općinskog suda u Vinkovcima
od 20. veljače 2023. godine

PRISUTNI OD SUDA:

KAZNENI PREDMET:

Predsjednica vijeća: Ivana Lovrić Vidaček

Tužitelj: Amarilis d.o.o. u stečaju

Optuženik: Ante Strunje

Kazneno djelo iz čl. 233. st. 2.

Kaznenog zakona

Zapisničar: Željka Peh

Rasprava počela u 9,30 sati

Utvrđuje se da su na raspravu pristupili:

1. Ošt. kao tužitelj, Amarilis d.o.o. u stečajnom upravitelju Zdravku Grubeša, osobno
2. Pun. ošt., odv. Marko Pleš, u zamjeni, dovj. Vedran Bikić, osobno, predaje zamjениčku punomoć u sudski spis
3. Opt. Ante Strunje, Privlaka, osobno
4. Branitelj, odv. Hrvoje Banić, osobno

Obzirom je zadnja rasprava održana 25. siječnja 2023., te kako nije protekao zakonski rok od tri mjeseca, predsjednik vijeća donosi

r j e š e n j e

današnja rasprava se nastavlja u stadiju

DOKAZNOG POSTUPKA

Prije početka dokaznog postupka oštećenik kao tužitelj mijenja činjenični opis optužnice i to na način da u trećem redu istoga umjesto riječi "u ukupnom iznosu od 99.908,00 kuna" stavlja riječi "u ukupnom iznosu od 13.260,07 eura / 99.908,00 kuna".

Optuženi izjavljuje kako je razumio izmjenu činjeničnog opisa, ne traži poseban rok za očitovanjem te ostaje kod danog očitovanja na optužnicu.

Provest će se ispitivanje zakonskog zastupnika oštećenog Amarilis d.o.o. u stečaju, stečajnog upravitelja Zdravka Grubeša

Zakonski zastupnik oštećenog kao svjedok, Zdravko Grubeša, OIB 38584131681, rođen 20. siječnja 1963., sin Jerka i Zdravke, rođen u Gornji Vakuf, BiH, prebiva u Piškorevcima, Zagrebačka 8a, državljanin RH, nije u srodstvu niti u zavadi sa optuženim.

Temeljem članka 288. stavak 3. Zakona o kaznenom postupku zakonski zastupnik oštećenog kao svjedok, se upozorava da je dužan govoriti istinu, da ne smije ništa prešutjeti i da je davanje lažnog iskaza kazneno djelo. Oštećeni se upozorava i da nije dužan odgovarati na pitanja predviđena u članku 286. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku.

Zakonski zastupnik oštećenog kao svjedok je nadalje upozoren da nije dužan odgovarati na pojedina pitanja ako je vjerojatno, da bi time izložio sebe ili svog bliskog rođaka kaznenom progonu, teškoj sramoti ili znatnoj materijalnoj šteti.

Zakonski zastupnik oštećenog iskazuje:

Ja sam stečajnim upraviteljem Amarilis d.o.o. imenovan 6. veljače 2020. godine, kada je nad istim TD i određen stečajni postupak. Stečajni upravitelj je prema stečajnom zakonu ujedno i zakonski zastupnik TD, uslijed čega sam ja od dotadašnjeg zakonskog zastupnika Hrvoja Alerića preuzeo sve spise, a osobito one koji su u korist stečajne mase TD. U knjigovodstvenoj evidenciji Amarilisa nisam utvrdio potraživanje Amarilisa prema Anti Strunje već sam samo vidio kako se vodi kazneni spis u kojem je isti optužen za pronevjeru novca Amarilisa. Predmetni spis sam preuzeo od Željka Alerića, oca tadašnjeg zakonskog zastupnika Hrvoja Alerića i prethodnog zakonskog zastupnika Amarilisa, te sam vidio kako je optuženicu u ime tog društva podigao odvjetnik Branko Ivić. Iz knjigovodstvene bilance na dan 5. veljače 2020. godine, nisam mogao utvrditi dugovanje Ante Strunje prema Amarilisu, a također nisam mogao utvrditi jeli Amarilis d.o.o. izdavao robu "na bilježnicu" uz odgodu plaćanja. Naime, radi se o praksi koju je knjigovodstveno gotovo nemoguće utvrditi. U trenutku kada postanem stečajni upravitelj nekog TD, obavezno radim inventuru u tom TD. Inventura Amarilisa d.o.o. u stečaju je vršena u roku od tjedan dana od mog imenovanja stečajnim upraviteljem, no nije rađena po pojedinim trgovinama Amarilisa, jer su te trgovine već ranije preuzete od TD Agronom d.o.o., te nije bilo poslovne aktivnosti Amarilisa u smislu prodaje robe. Agronom je preuzeo sve trgovine skupa s robom koja je u njima bila, izuzev robe za koju su smatrali da robu neće moći prodati zbog slabe kvalitete ili isteka roka trajanja. Takva roba je iz svih trgovina prevezena u skladište u Nijemcima, stoga sam ja inventuru robe vršio u tom skladištu u Nijemcima. Pored ove robe, u trenutku otvaranja stečajnog postupka Amarilis je u svom vlasništvu još imao nekretnine, strojeve, informatičku opremu i uredski namještaj koji su prodani u stečajnom postupku.

Stranke navode da nemaju daljnjih pitanja za zakonskog zastupnika oštećenog.

Svjedok – zakonski zastupnik oštećenika trošak ne potražuje.

Novih dokaznih prijedloga nema.

Pristupa se ispitivanju optuženika Ante Strunje

Temeljem članka 418. stavak 3. Zakona o kaznenom postupku sud upozorava optuženika da sve što kaže prilikom izvođenja dokaza smatrati će se njegovom obranom na što optuženik izjavljuje da je upozorenje razumio.

Optuženi Ante Strunje sa podacima kao na zapisniku od 25. siječnja 2023.

izjavljuje da želi iznositi svoju obranu, te se upozorava da tijekom postupka može iznositi činjenice i dokaze koji mu idu u prilog, te očitovati se o činjenicama i dokazima koji ga terete.

Optuženik se

brani:

Ja sam kao trgovac u Amarilisu radio od siječnja 2000. godine, te mi je čim sam se zaposlio tadašnji direktor Željko Alerić donio dvije bilježnice i to plavu i crnu uz naputak da pišem u jedno gnojivo, piliće, smjesu za stoku, koju sam u trgovini izdavao, uz plaćanje na poček, sa imenima ljudi kojima sam predavao tu robu, a da u drugu pišem narudžbe iste te robe koja se izdavala. Cijelo vrijeme mog rada kao trgovca u trgovini u Amarilisu, je tako funkcionirala prodaja dijela robe. Ja sam bio jedini trgovac u trgovini u Privlaci, osim tijekom zamjena tijekom godišnjeg odmora. Trgovina je radila osam sati dnevno, dvokratno. Svaki puta kada bi se radila inventura robe, upisivala bi se ta razlika robe koja je izdana na poček, u bilježnicu, na način se prilikom inventure nadopisivala ta roba kao da je na stanju u trgovini. Dao sam otkaz u kolovozu 2005. godine, u predmetnoj trgovini, jer se nisam slagao s ovim načinom poslovanja. Naime, direktor mi je počeo slati veće količine robe, primjerice mekinja, pilića i zaštitnih sredstava kako bih ja prodavao "na crno", te me je vodio zaduženog u svojoj evidenciji za tu robu, i tražio od mene da ju prodajem bez računa kako bi mu priskrbio gotov novac. Ja sam o tome vodio posebnu evidenciju. Kada sam direktoru rekao da ne želim više ovako raditi i dao otkaz, pozvao me je kod sebe i tražio da potpišem prazan papir na koji će on tada izračunati "dug na teku", te je predložio da ja platim iznos duga bez poreza, a porez će otpisati. Nisam se s tim složio, jer to nije moj dug i robu sam izdavao po njegovim uputama. Stoga je rekao kako će me tužiti. Također mi direktor nije htio dati radnu knjižicu, uslijed čega sam ga prijavio Inspektoratu rada te sam tek tada dobio radnu knjižicu. Kada sam ja odlazio, također smo izvršili inventuru robe u trgovini i utvrđen je manjak koji se navodi u optužnici, a koji se odnosio na izdanu robu "na bilježnicu".

Na pitanje zakonskog zastupnika oštećenika, optuženi odgovara:

U predmetnoj poslovnoj jedinici bio sam trgovac i nisam se vodio kao poslovođa trgovine. Ugovor o radu mi je glasio na radno mjesto trgovca. U predmetnoj trgovini se nije vodila knjiga popisa – trgovačka knjiga, već se ista vodila samo u Vinkovcima. Kada bih dobio robu, potpisao bi primku – kalkulaciju, od koje jedan primjerak ostajao njemu, a drugi bi išao knjigovodstvu u Vinkovce, te bi iz te primke – kalkulacije izvlačio

cijenu. Novce za prodanu robu bi svaki dan predavao vozaču tvrtke Amarilis koji bi se novac tada nosio u Vinkovce, nikada sam nije uplaćivao u banku. Ja sam pisao paragon blokove i izdavao ih kupcima. U to vrijeme nije bilo kompjuterske evidencije robe, te ja nisam imao uvid u stanje robe po količini, već samo po iznosu za koji je trgovina zadužena, odnosno financijski. Tek prilikom rađenja inventure se roba popisivala količinski, te su se inventurne liste slale u Vinkovce gdje bi se usklađivalo materijalno i financijsko stanje trgovine.

Stranke navode da nemaju daljnjih pitanja za optuženika.

Čita se izvod iz kaznene evidencije za optuženika.

Nakon toga sudac objavljuje da je

DOKAZNI POSTUPAK DOVRŠEN.

Prelazi se na

ZAVRŠNE GOVORE STRANAKA

Punomoćnik oštećenog u završnom govoru navodi.

Oštećenik kao tužitelj smatra daje okr. Ante Strunje ispunio svojim postupanjem biće kaznenog djela pronevjere koje mu se otp. u ovom kaznenom postupku stavlja na teret. Iz provedenih personalnih dokaza i to iz iskaza zakonskog zastupnika i direktora ošt. Željka Alerića, potom iz iskaza ispitanih svjedoka zaposlenika Mirjane Mendeš, Slavke Slavić, Ivane Štefanec, Vjekoslava Đefrina i Ivana Soke u bitnome proizlazi kako nije bila dopuštena prodaja robe u prodavaonici "na teku" odnosno uz odgodu plaćanja. Iz provedenog materijalnog dokaza u vidu nalaza i mišljenja vještaka financijsko računovodstvene struke utvrđeno je postojanje inventurne razlike odnosno razlike kao manjka u novčanom iznosu od 13.260,07 eura / 99.908,00 kuna. I sam vještak financijsko knjigovodstvene struke ispitan je u tijeku postupka te je potvrdio da je prema pozitivnim propisima ovakav način plaćanja nedopušten s tim u svezi ošt. kao tužitelj predlaže da sud okr. proglasi krivim i osudi po zakonu.

Branitelj optuženog u završnom govoru navodi:

Prvenstveno tražim da su temeljem članka 452. ZKP u vezi sa čl. 57. ZKP/08, a iste odredbe su bile i na snazi u vrijeme prvog prvostupajskog post. pol 353. ZKP u vezi sa čl. 57. istog zakona iz 1997. godine, da sud odbije optužbu jer tužitelj nije pristupio na dvije rasprave u ovom predmetu iako je bio uredno pozvan. Moj branjenik nije počinio ovo kazneno djelo. Nema namjere da ga poćini jer se za pronevjeru traži namjera. Ovdje je sporno dali je bila dopuštena prodaja na teku ili ne. Moj branjenik tvrdi da jeste, a to tvrde i svjedoci u postupku, sve redom zaposlenici tužitelja i to Stjepan Filić, Damir Perković, Danijel Rapćak, Kata Matić i Slavko Vidović. Da je bila dopuštena prodaja na teku vidljivo je i to je u prijašnjim inventurama nadopisivana roba i to različitim rukopisima od mog branjenika kako bi na kraju inventura bila nula. To potvrđuje i nalaz vještaka u ovom predmetu koje je uz sve ovo utvrdio da dug kupaca

upisanih u teku iznosi koliko i manjak na inventuri. Kako moj branjenik nije počinio ovo kazneno djelo tražim da ga se oslobodi, a pogotovo zato što nije imao namjeru počiniti kazneno djelo.

Branitelj po službenoj dužnosti potražuje trošak zastupanja i predaje troškovnik u sudski spis.

Optuženi izjavljuje da se pridružuje riječima svog branitelja.

Zakonski zastupnik oštećenika u završnoj riječi ističe kako je Amarilis d.o.o. u stečaju u završnoj fazi stečajnog postupka, te će u roku tri mjeseca biti brisan iz sudskog registra, bez pravnog slijednika.

Budući da se nitko ne javlja za riječ sudac objavljuje da je

RASPRAVA ZAKLJUČENA

Dovršeno 10,30 sati.

Potom predsjednik vijaća donosi i objavljuje slijedeću:

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D U

I. Temeljem članka 453. točka 3. Zakona o kaznenom postupku/08 (Narodne novine 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 126/19, 130/20, 80/22 – u daljnjem tekstu ZKP/08),

optuženi Ante Strunje, OIB 60847162860, sin Ante i Ike rođene Lalić, rođen 12. lipnja 1975. u Vinkovcima, sa prebivalištem u Privlaci, F. Čolića 120, državljanin RH, VŠS, inženjer poljoprivrede, neoženjen, bez djece, zaposlen u VC Institut, sa mjesečnom primanjima od 7.400,00 kuna, bez imovine, državljanin RH, neosuđivan.

o s l o b a đ a s e o p t u ž b e

da bi :

u razdoblju od 1. siječnja 2005. do 27. kolovoza 2005. u poslovnoj jedinici oštećenika u Privlaci u svojstvu prodavača u više navrata točno neutvrđenog datuma iz utrška prodavaonice uzeo sa sebe i zadržao novac u ukupnom iznosu od 13.260,07 eura / 99.908,00 kuna umjesto da je isti novac uplatio na žiro račun trgovačkog društva Amarilis d.o.o.

dakle,

protupravno prisvojio tuđu pokretnu stvar – novac koji mu je povjeren u radu, a

pronevjerena je znatna količina novca, te je počinitelj postupao s ciljem prisvajanja takve vrijednosti,

pa da bi time počinio kazneno djelo protiv imovine – pronevjera – opisano u članku 233. stav 1., a kažnjivo po članku 233. stav 2. Kaznenog zakona (Narodne novine 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21 – u daljnjem tekstu KZ/11).

II. Temeljem članka 149. stav 3. u vezi s člankom 145. stav 2. točka 1., 6. i 7. ZKP/08 nalaže se oštećeniku kao tužitelju da plati ovome sudu troškove kaznenog postupka u paušalnom iznosu od 132,72 eura (sto trideset dva eura i sedamdeset dva centa) / 1.000,00 kuna (tisuću kuna), kao i trošak provedenog financijsko knjigovodstvenog vještačenja u iznosu od 415,42 eura (četiristo petnaest eura i četrdeset dva centa) / 3.130,00 kuna (tri tisuće sto trideset kuna), trošak branitelja po službenoj dužnosti u iznosu od 2.127,71 eura (dvije tisuće sto dvadeset sedam eura i sedamdeset jedan cent) / 16.031,25 kuna (šesnaest tisuća trideset jedna kuna i dvadeset pet lipa), kao i trošak pristupa vještaka na raspravu 25. siječnja 2023. godine, iznos kojeg troška će se odrediti posebnim rješenjem, sve u roku od 15 (petnaest) dana od dana pravomoćnosti presude pod prijetnjom ovrhe.

Predsjednik vijeća ukratko iznosi razloge za donošenje ove presude i poučava stranke o pravu na žalbu.

Pismeni prijepis presude bit će dostavljen strankama u zakonskom roku.

Dovršeno u 10,50 sati.